

GAZETA KRAKOWSKA

Przebieg awaryjny
1851.

N° 199.

Pojedynczy numer na wolnym papierze gr. 10.

CZWARTEK DNIA 25 SIERPNI 1851 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 3. 321	+10. 4	+ 5,0	połn: za. siedi	pochmurno	deszcz.
24. 12	„ 3 870	+13 6	+ 6,7	„ mocy	„ „	deszcz.
8	„ 3 930	+14. 9	+ 7,0	„ „	„ chmury	
9	„ 4, 831	+10 9	+ 7,0	zachodai słaby	„ „	

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ 13 Sierpnia. — Izba parów złożyła wczoraj przez deputacyą królowi adres odpowiedni na mowę od tronu przy zagaieniu posiedzeń izb mianą. — Pochwalając ta izba wszystkie kroki ze strony rządu dokonane, tak pod względem praw politycznych, jako też administracyjnych, z niewielbieniem wynurza królowi wdzięczność całej Francyi za przymuszenie Don Miguela do szanowania prawa narodów gwałconego na banderze francuzkiej, za udzieloną pomoc Belgom, i t. d. Co się tyczy obecnej wojny o niepodległość Polski, takie dla serc polskich pocieszające wynurzyła życzenia:

“Oby usiłowania W.K.M. w połączeniu z przymerzyńcami swoimi, mogły równie z szczęśliwym skutkiem przez mądre i potężne pośrednictwo, położyć kres rozlewowi krwi w Polsce i szerzeniu się morderczey choroby, która całej Europie spustoszeniem zagraża. — Obyś, N. Panie, mógł temu walecznemu narodowi dać skuteczny dowód tey przychyl-

ności, jaką mu cała Francya stale okazuje, i zapewnić mu tę narodowość, która niestałości czasu oprzeć się potrafiła. Na owczas łatwo będzie osiągnąć cel owego powszechnego rozbrojenia, tak potrzebnego wszystkim rządóm, a które tylko przez zaniesienie niesłuszných i wspólných nieufności, do skutku przywiedzione być może.,

W izbie deputowanych ciągną się spory nad adresem od d. 9 b. m. do dnia dzisiejszego, a jeszcze nie jest nchwalony.

Onegday posłowie prnski i szwedzki mieli prywatne posłuchania u króla.

Xiągę Orleanu pisał do pułkownika huzarów 1go pułku z Mons pod dniem 9 sierpnia co następuje: “Mieysce, z którego do W.Pana piszę, zapowiada już W.Panu, że pierwszą rocznicę dnia 9 sierpnia obchodziliśmy wkroczeniem na ziemię belgijską, i osadziliśmy Tonrni, Ath, Mons, Charleroi i Namur. Zapal w pułkach, które prowadzimy, jest wielki. Piąty pułk dragonów, przeszedł dziś o godzinie 5tej z rana za grzańc

przy najwyższych okrzykach: niech żyje król! niech żyje Francya! Od pierwszey wsi belgijskiej aż do bram Monsu byliśmy okrzykami witan; rzucano na nas kwiaty, podawano żołnierzom napoje i ubiegano się o ich ucześnieństwo. Bezustannie słyszeliśmy okrzyki: niech żyje król i jego synowie! niech żyją Francuzi! na co my i austryjsko nawzajem odpowiadaliśmy: niech żyją Belgowie i Belgia! W Mons byliśmy od stojącej pod bronią obywatelskiej gwardyi przyjętymi i wnięście tam nasze wyrównywało wnięściu tryumfalnemu. „

Dziennik handlowy donosi, iż pod Metz zgromadzone zostanie 25tysięczne odwodowe wojsko, nad którem generał Semele otrzyma dowództwo.

Dziennik *National* zawiera przysłany do swey redakcyi od P. Blacque, redaktora kuryetu smirneńskiego, list z Sambułu pod d. 11 lipca, w którym teżże donosi, że pod dwa razy rozmawiał poufale z hr. Guilleminet, który mu oświadczył, iż za powrotem do Paryża, pociągnie hr. Sebastianiego do odpowiedzi, ponieważ zdradził Francją i iego (hr. Guilleminet) honor znieważzył, i że ma w ręku najoczywistsze dowody polityczney zdrady tego ministra, który pewnie starać się będzie zastonić antudatowaną cyfrową depeszą, której hr. Guilleminet nigdy nieodebrał. Z resztą zapewnić może, iż wszyscy ministrowie tureccy nie mogą się wydzierać nieczynności Francyi. „

Hr. August Labourdonnaye i iego szwagier Marsillé zostali w Wandei uwięzionemi, ponieważ wprost należeć mieli do rozbrojenia przy Auray przez oddział Szuanów 2ch żandarmów. Sześciu do tego oddziału należących Szuanów zostało także uwięzionych.

LONDYN 9 Sierpnia. — Xżę Sussexu odowiedział wczoray cesarza Don Pedro, iego małżonkę i młodą królowę portugalską.

Flotta nasza pod Codringtonem przepłynęła wczoray przez kanał i zarzuciła w Dunach kotwice.

Pisma tutejsze zawierają z prywatnych doniesień z Lizbouy pod d. 25 lipca co następuje:

„Skutkami ostatnich zdarzeń były zaburzenia w Lizbonie, podczas których przesadni migueliści znowu wszystkie osoby znieważali, i do więzień zawłoczyli, które tylko zdawały im się podeyrzane o sprzyjanie Don Pedro. Między innemi był także jeden Anglik raniony, a 5 zostało znieważonych. Konsulowi angielskiemu podano znowu 6 żądań od poddanych angielskich przeciw rządowi portugalskiemu, i sądzą po iego czynności i mocy charakteru, iż przedsięwzięcie potrzebne środki do otrzymania zadosyć uczynienia. W Oporto i St. Ubles zaszły podobneż sceny: w ostatnim miejscu konsulowie różnych narodów, a między niemi i angielski, naysrożey znieważonemi i do oddalenia się z miasta zmuszonemi zostali — Okręty *Jan VI* i inne wojenne portugalskie zwrócili Francuzi, skoro im wypłacona została żądana summa 40,000 funtów szterlingów. Gdy wszystkie warunki ugody dopełnione zostaną, zwrócona zostanie reszta zabranych okrętów. „

Powyzsze pisma zawierają także pod dniem 8 czerwca z Rio-Janeiro następujące doniesienia: — „Trudno sobie wystawić nielad i bojaźń, jakie w wielkiem tem mieście od niedawnego czasu panują. Wyższe klasy Brazylianów widzą teraz, lecz zapóźno, że dawniejsze ich postępowanie było nierozsądne, i chociaż niekoniecznie pragną powrotu Don Pedra, żałują jednak iego oddalenia. Odezwa do ludu, która zrzuciła ostatnią rewolucją, przynosi swoje owoce. Lud krzyczy iż przez oddalenie się Don Pedra niepolepszyło się iego położenie i chce panować. W tym celu uzbroił się w sztylety,

noże i pałasze i kupami przeciąga po ulicach dla zabijania białych ludzi iakiego bądź są narodu. Krzyk iego tyczy się szczególniey Portugalczyków, ktorych chce z kraiu wypędzić. Zbuntowało się tysiące niewolników Murzynów, opuścili swych panów i błagają się po lasach. Ze zmrokiem zamykane tu są domy i sklepy. Handel i kredyt zupełnie zniknęły.,,

HAGA 16 Sierpnia. — Xżę Oranii przysłał królowi następujący rapport o zasadych zdarzeniach pod Lowanium:

W główney kwaterze Tienen dnia 12 sierpnia 1831 o godz. 9 w wieczor.

„Mam honor donieść W. K. Mci, że wojsko, na którego czele mam honor zostawać, odniosło dziś świetne korzyści nad wojskiem nieprzyjacielskiem pod rozkazami jenerała Tieken de Terhove, przy którym znajdował się także książę Leopold. Wojska nieprzyjacielskie zostały z wszystkich miejsc, na które uderzyliśmy, wyparte i zmuszone cofnąć się pod działa miasta Lowanium. Skutkiem tego była prośba o krótkie zawieszenie broni dla ustąpienia z miasta Lowanium i oddania go wojskom W. K. Mci. Warunki tego zawieszenia broni, przez które nieprzyjaciel uznał swoje pobicie, zostały przeze mnie przepisane. — Wypadek ten osiągniony został następującym sposobem: Dywizya 3cia pod rozkazami jen. Meijers, w towarzystwie brygady kirysserów pod jen. Post i odwodowej bateryi artylleryi, ruszyła o godz. 5 z rana naprzód. Zeszłego wieczora musieliśmy Boutersem opuścić, dla uchronienia przedniej straży przeciw przemogającej nieprzyjacielskiej sile. Dziś znaleźliśmy nieprzyjaciela od strony Lowanium przy Boutersem w korzystnem stanowisku uszykowanego, którego uietylko krzaki, ale i domy w Boutersem załamały. Siła iego składała się z piechoty i

artylleryi. Dostrzegłem zaraz, iż daremny będzie krwi rozlew, gdy uderzymy na nieprzyjaciela z przodu. Wydałem zatem rozkaz do oskrzydlenia iego stanowiska z prawey i lewey strony, dla zmuszenia go do ustępu. Nieprzyjaciel długo się trzymał, ale widząc, przez naszych strzelców lewy bok zięty, zaczął spieszo uchodzić. Ścigaliśmy go drogą do Lowanium. Wydałem właśnie rozkaz jazdzie do ścigania go dla korzystania z iego nieładu, gdy wyjechał przeciwko mnie na gościnniec parlamentarz. Był to lord Russel, który przywiózł mi list od P. Roberta Adair, z napisem do księcia Sasko-Weymarskiego w rozumieniu, że on tą kolonną dowodzi. List ten zawierał żądanie zawieszenia broni i doniesienie, że przednia straż wojska francuzkiego znajduje się już w Wawre. Namysłiwszy się, oświadczyłem, iż jedynie ustąpienie z Lowanium i znajdowanie się wojska francuzkiego na ziemi belgijskiej, o czem chciałem się przekonać przez wysłanego officera, nakłonić mnie może do zawieszenia broni. Lord Russel oddał się, a ja postępowałem naprzód. Przed Lowanium zastaliśmy nieprzyjaciela w mocnem stanowisku, z którego po krótkim z dział ogniu wyparty został. Osadziliśmy to stanowisko i znajdowaliśmy się na działowy wystrzał od Lowanium. Tu czekałem odpowiedzi na mój list od P. Adair. Przybył sam P. Adair i prosił mnie o warunki zawieszenia broni; oświadczyłem, że innych nie przyymę iak żeby książę Leopold i całe wojsko ustąpiło z Lowanium. Zawieszenie broni wkrótce więc podpisane zostało. — Książę Sasko-Weymarski opuścił dziś o godzinie 3ciey z rana Lowanium z znacznym korpusem i dostateczną artylleryją i stanął na gościńcu między Lowanium i Bruxellą. Musiał się tam z nieprzyjacielem ucierać, by

słychać było z dział strzelanie, ale niemam wiadomościem go o zawartem zawieszeniu
jeszcze doniesienia. Tymczasem posłałem broni. Naczelnv Wódz wojska
mojego adiutanta hr. Limburg - Stirum z u- (podpisano) Wilhelm Xiążę Oranii-

DO N I E S I E N I E.

PISARZ TRYBUNAŁU Iwskiej INSTANCYI

*Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa
i Jego Okręgu,*

Podaje do publiczney wiadomości, iż P. Józef Stódkowski komornik przy sądach tu-
tejszych skutecznie w d. 4 Listopada 1826 zajęcie części wsi Radwanowic w gminie 16
w. okręgu miasta Krakowa leżacey, od wschodu z grontami wsi Brzezianki, od południa-
z zgrontami wsi Rudawy, od zachodu z grontami wsi Sielce, a od północy z grontami
wsi Sklary graniczącey, pierwey P. Szymona Sulekiewicza a teraz PP. Felixa i Brygidy Bor-
kowskich małżonków obywateli krajowych własney, a to na satysfakcyą summy 2100 Zpl.
z prowizyą po 5/100, od d. 24 Czerwca 1822 rachować się mającą oraz kosztów sądowych
i exekucyjnych zasądzonych wyrokami Tryb. I. Inst: d. 1 Lutego 1825 zaocznie. — Te-
goż Tryb. I. Inst: d. 26 kwietnia 1825 ocnie zapadłych, oraz transakcyi w Krakowie d.
d. 29 Grudnia 1826 przed P. Wojciechem Olearskim Notaryuszem, między temiż PP.
Felixem i Brygidą Borkowskimi z iedney, a WJX. Janem Kantem Drobichem zawartej,
wypłatę summy 2100 Zpl. z prowizyą po 5/100 od d. 24 Czerwca 1822 r. na d. 24 Czer-
wca 1827 zapewniającej, a to na rzecz tegoż WJX. Jana Kantego Drobicha Plebana w
wsi Regulicach Okręgu W. M. Krakowa tamże zamieszkałego. Sprzedarz teyże nierucho-
mości popiera P. Felix Słotwiński O. P. D. Adwokat przy sądach tutejszych w Krakowie
przy ulicy Szerokiej pod L. 78 zamieszkały. Cena szacunkowa tey nieruchomości na
pierwsze wywołanie ustanowiona jest w summie 10,200 Zpl. Warunki licytacyi wyrokiem
Tryb. I. Inst: d. 30 Czerwca 1826 zatwierdzone są następujące:

1. Chęć licytowania mający 1/10 część summy szacunkowej, jako Vadium złożyć, od
ktorego iedynie X. Jan Kanty Drobich wolnym jest.
2. Nabywca obowiązany będzie zapłacić wszelkie koszta exekucyjne i popierania licy-
tacyi do rąk Adwokata popierającego licytacyą, a to natychmiast po wręczeniu wy-
roku przysądżającego też koszta.
3. Winien będzie zapłacić także podatki zaległe, jeżeliby się jakie okazały.
4. Summa widerkauffowa dla kościoła Rudawskiego 3000 Zpl. już zewalnowana pozostanie
przy tey nieruchomości, jako ciężar stóswownie do planu klasyfikacyi.
5. Wypłaty w warunku 2. i 3. wyrażone z ceny szacunkowej potrąci sobie nabywca,
resztującą zaś summę szacunkową przy sobie zatrzyma aż do ukończenia klasyfikacyi
po nastąpieniu którey, każdego wierzyciela stóswownie do umieszczenia w planie klas-
syfikacyi wraz z procentem od daty nabycia zaspokoi.
6. Jeżeli na pierwszym terminie summa szacunkowa zaofiarowana będzie przysądzenie
stanowcze na rzecz offerującego nastąpi, w przeciwnym razie cena szacunkowa na
terminie Scim licytacyi zmniejszona będzie do 2 trzecich części, to jest do summy 6800
Zpl. i za tę cenę sprzedana zostanie.
7. Niedopełniający warunków licytacyi utraci Vadim na korzyść X. Jana Kantego Dro-
bicha i oprócz tego nowa licytacya na jego zysk lub stratę ogłoszona byłaby.
Wzywają się zarazem wszyscy wierzyciele hypoteczni i osoby prawo rzeczowe mający
ażeby pod prekluzyą na pierwszym terminie licytacyi złożyli na Audyencyi Trybunału
wszelkie tytuły swych wierzytelności z wykazem pretensyi i ustanowieniem Adwokata.

Do takowey licytacyi wyznaczają się trzy terminy:

Pierwszy dnia 29 P.ździernika.)
Drugi dnia 30 Listopada. (1831 r.
Trzeci dnia 31 Grudnia.)

W Krakowie d. 18 Sierpnia 1831.

Kuliczkowski, Pisarz Tryb.